

Nr 197.

Av herr **Lindqvist**, *angående åtgärder för åstadkommande av ett verksamt utrotningskrig mot bostadsohyra.*

Frågan om ohyran och ohyrebekämpandet står för närvarande på dagordningen. De senare årens undersökningar hava nämligen visat, att den å människan parasiterande ohyran i stor utsträckning förmedlar spridningen av flera smittosamma sjukdomar. Sålunda sprida vissa former av ohyra, nämligen klädlöss och huvudlöss, sådana sjukdomar som fläckfeber och återfallsfeber, vilka för närvarande våldsamt härja i östra Europas länder; annan ohyra, t. ex flugorna, kunna bidraga till spridandet bland annat av nervfeber, rödsot och kolera, och beträffande den blodsugande ohyran, loppor och löss, är det ställt utom allt tvivel, att den antingen direkt eller indirekt kan framkalla sjukdomstillstånd hos människan, närmast hudsjukdomar av skilda slag. Härtill kommer, att ohyran genom sin blotta närvaro i rikligare mängd i vår omedelbara närhet kan i avsevärd grad störa vårt lugn och välbefinnande och alstrar en känsla av obehag; inom många hem ger ohyran, då den förekommer i riklig mängd, inför det till synes tröstlösa i att med de medel, som står den enskilde till buds, bliva herre över densamma, upphov till en liknöjdhet, som ofta leder till fullständigt försummande av den personliga hygien och bostadens renhållning.

Att ohyran åtminstone inom vissa delar av vårt land har en mycket stor utbredning är uppenbart. Sålunda anför förste provinsialläkaren i Östergötlands län i sin årsberättelse för år 1916 i sammanhang med utredning om väggohyrans betydelse för spridning av barnförlamning bland annat, »att väggohyran är synnerligen utbredd bland bostäderna för sågverks och brädgårdsarbetarna (i Västerbottens län)» och att detsamma är förhållandet inom arbetarbostäderna i vissa delar av Östergötlands län.

Han återgiver en statistik från socialstyrelsens undersökningar, som utvisa, att i lägenheter på högst 2 rum och kök vägglöss förekomma i 42,4 och 69,9 procent i respektive Jönköping och Sundsvall. Även förste provinsialläkaren i Blekinge län anför i sin årsberättelse för år 1918 bland annat: »Bostadsohyran (i Karlskrona) florerar i utsträckt grad. Av omkring 50 hem, som jag besökt, har jag räknat 10, där ohyran var så utbredd, att klädlöss och vägglöss syntes krypa omkring på väggar, möbler och andra bohag, ja på innevånarna däri». Av bostadsinspektören i Stockholm har meddelats, att ohyran, särskilt väggohyran, är så allmänt spridd, att det torde höra till undantagen att icke i ett boningshus med smålägenheter flertalet äro i mer eller mindre grad hemsökta av väggohyra.

Med anledning av det anförda, och då gällande hälsovårdslagstiftning icke räknar med ett direkt ingripande från det allmännas sida i kampen mot ohyreplågan, får jag vördsamt hemställa,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning, i vad mån åtgärder från statens, kommunens eller bådadernas sida kunna vidtagas för åstadkommande av ett verksamt utrotningskrig mot bostadsohyra.

Stockholm den 30 januari 1920.

Fritz Lindqvist.
